

Zehra avdaroglu

- Őirler -

Yayın Tarihi:

05.07.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Af

Önce şöyle derin bir 'Of...' çekiyorum...
Sonra halime bakıp 'Ah...' ediyorum...
Yüreğim sızlıyor "Önünde onca nimet,
Sirtında onca günahla,
Nasıl dersin!" böyle deyip
Pişman oluyorum...
Ve tüm acziyetimle Ya Rab;
'Af...' diliyorum.

Affet bizleri...
Sana zorsa bırak yanalım.
Kolaysa affını esirgeme Allah'ım...

Zehra Çavdaroğlu

Annem

Annem...

Canım Annem, ayakların...
Yemek yemediğim zaman, peşimden koşturan ayakların.
Uyumadığım zaman, salladığın ayakların.
Evlatları için hiç yorulmayan ayakların.
Altına Cennet serilen ayakların...
Annem, ayaklarından öperim... Annem...

Canım Annem, ellerin...
Beni büyüten ellerin.
Beni sarıp sarmalayan, şefkatli ellerin...
Yavrum yorulmasın, diye işimi elimden aldığın ellerin.
Yorgunluğuna aldırmadan
Kaşla göz arasında yemek yapan,
Lezzetli ellerin.
Tatillerde çocuklarım geliyor, diye
Nice zahmetlere soktuğun ellerin.
Kocaman kız olmama rağmen
Kucağına alıp saçlarımı okşadığın ellerin...
Ağlarken gözyaşlarımı silen, ellerin...
Avuçlarında huzuru bulduğum ellerin...
Annem, ellerinden öperim...

Annem...
Canım Annem, gözlerin...
Benim için gecelerce uykusuz kalan gözlerin.
Sen benim göz bebeğimsin, dediğin gözlerin.
Bana merhametle bakan kahverengi gözlerin.
Hüznünü bebeklerinde sakladığın gözlerin...
Yavrum üzülmesin diye gözyaşlarını içine akıttığın gözlerin...
Gözlerin ne de çok şey anlatıyor bana anne...
Annem, gözlerinden öperim...

Annem...
Canım Annem, sesin...
Evlatlarını ninnilerle uyuttuğun o güzel sesin.
Kırk defa aynı soruyu sormamıza rağmen
Sabırla her defasında cevap verdiğin sesin...
Bir şeye üzüldüğümüzde titreyen şefkatli sesin...
Annem, sesinden öperim...

Annem..
Canım Annem, kokun...
Derin bir nefesle içime çektiğim o güzel kokun...
Anne ne de güzel kokuyorsun...
Sahi nereden geliyor bu koku?
Bilirim parfüm de pek kullanmazsın.
Zaten bu güzel kokuyu hiç bir parfümde bulamazsın.
Bütün anneler böyle mi kokuyor anne?
Bu koku, nerden gelir, tüm anneler böyle mi kokar bilmem ama
Annem, senin o mis kokundan öperim...

Annem...
Canım Annem...
Rabbim sana yıllardır her gün
Anne olmayı nasip etmiş...
Her gün senin
Ve sen her gün benim biricik annemsin...

Zehra Çavdaroğlu

Âşk Olsun

Nasıl ki tövbeyi önce yürekler etmeliyse
Tıpkı onun gibi işte Bayım...
Tıpkı sadece Allah için edilen tövbe gibi
Tıpkı bir tövbenin samimiyeti gibi
Sevda önce yürekte başlamalı...

Güneş önce gönüllere doğmalı,
Yağmur önce gönle düşmeli,
Çiçekler önce gönül toprağında açmalı,
Bahar yüreklerle gelmeli önce...

Rüzgâr tenden önce bir kalbe değmeli
Ve rüzgârın taşıdıklarını önce kalp işitmeli;
Diller lâl olmalı
Ve bir söz yürekte söylenmeli önce...

Kalemi eller değil önce yürekler tutmalı Bayım,
Mürekkebinin bir kalp doldurmalı;
Bu şiirin dizeleri önce sahifelere değil
Nakış nakış bir gönle işlenmeli...

Hasbelkader gönüller karşılaşmalı
Ermeli vuslata, hemdem olmalı
Bu hikayenin satırları
Emek emek gönüllere yazılmalı önce...

Ezcümle; sevda önce ne gözde ne sözde ne de tende başlar,
Sevda önce yürekte başlar Bayım...
Başlamalı ki öncesi Kal-u Belay'a, sonrası Rahman'a varsın...
Varsın ki Âşk olsun...

ÂŞK...

Zehra Çavdaroğlu

Bahar Gibi

Ađlayarak dñnyaya geliyorsun...

Bir bakıyorsun;
Varsın,
Nefes alıyorsun,
Yaşıyorsun,
Hayattasın,
Bir emanetin var,
Her şeyi yapmak mümkün...
Her şey senin elinde...

Bir de bakamıyorsun;
Yoksun,
Şon nefesini vermişsin,
Ölmüşsün,
Emanetini teslim ediyorsun...
Nasıl baktıysan,
Nelerle haşr eylediysen dünyada
Öylece teslim ediyorsun...
Ve artık hiç bir şey yapmak mümkün değil...

Tıpkı bahar gibi
Geliyorsun,
Geçiyorsun,
Ve gidiyorsun...

Zehra Çavdaroğlu

Bayım!

Bayım,
Size sizin için
Yani benim için
Azar azar kendimi
Yani sizi biriktiriyorum...

Hani hep derler ya;
"Bakmakla görmek aynı şey değildir." diye
Bir de derler ki;
"İnsan gözüyle değil kalbiyle görebilmelidir." diye
Bu denilenlere inanarak ben de
Zahiriniz için gözlerimi
Batînınız için kalbimi biriktiriyorum...

Okumanız için
Altı çizili kitaplar,
Satırları harf harf işlenmiş defterler,
Dizeleri sevgi ve sadakatle inşaa edilmiş şiirler biriktiriyorum...
Henüz kimselere söylenmemiş
Gelişinizle dilimden dökülüverecek olan
Cümleler biriktiriyorum...

Bayım,
Anahtarı sizde
Şifası biriktirdiklerimde
Bir boşluk var içimde...

Bayım!
Geliniz...

Zehra Çavdaroğlu

Beklemek

Ne güzel kelime beklemek...
Ve beklemek ne güzel yaşamak...
Bekleyerek yaşamak...
Bir gün geleceğinden emin olmadan;
Ama geleceğine dair umudu hiç kaybetmeden yaşamak...

Ve sabır...
Bekleyişlerin en yücesi,
En güzel mertebesi...
Sabırla beklemek;
Beklediğini sana yalnızca Allah'ın vereceğini bilmenin şekli...
Dil ile beklemek değil kalp ile beklemek gibi...

Beklemek nefes almak gibi...
Her anında ve edeple hissetmek beklemeyi ve de bekleneni...

Beklemek vaktinde okunan Ezân gibi...
Şu an dışardan gelen ve tüm sesleri susturan nidâ gibi...
Beklemek, bekleneni çağırmanın en güzel şekli...

Beklemek bir imtihan gibi...
Sadece Yaradan ile senin aranda olan Dûa gibi...
Beklemek istemenin en güzel biçimi...

Beklemek...
Bekleyeceğim diyebilmek...
Seni seviyorum demenin en güzel vechi...

Zehra Çavdaroğlu

Ben Gibi

Bir günüm,
Bir gecem,
Bir şiir okumadan geçse
Ya da yazmasam şu deftere;
Yarım kalıyor sanki her şey...
Sanki her şey ben gibi oluyor...
Ben gibi eksik...
Ben gibi yarım...

Zehra Çavdaroğlu

Ben güçlü biri değilim

Öyle yıkılmaz kalelerim yok benim,
Her atılan topa mermiye dayanacak...
Aksine çok dayanıksız biriyim,
Ufak bir darbede enkaza döner her yerim...

Düşmeyen bir insan da değilim
Ya da düştüğünde çok çabuk ayağa kalkan...
Küçük şeylerle yıkılır düşerim,
Hatta kırılır elim ayağım, bedenim...

Ben güçlü biri değilim....

Zehra Çavdaroğlu

Biliyorum.. Bekliyorum.. İstiyorum..

Beni sorarsan, iyiyim.
İdare ediyorum işte...
Yokluğunda yalnız değilim belki;
Ama sensizim...
Sensizlik, en büyük yalnızlık sanki...
Sana soruyorum;
"Sen nasılsın, nasıl gidiyor?"
Sonra cevap gelmiyor senden
Ya da cevap veriyorsun da ben duyamıyorum.
Tıpkı şu an senin beni duyamadığın gibi.
Ama hissediyorum...
Şu an senin beni hissettiğin gibi...

Biliyorum...
Bir gün geleceksin, biliyorum.
Gelmeni bekliyorum.
Bir an önce gelmeni beklemek beyhûde...
Zamanımız henüz ham.
Zaman olgunlaşmadan gelme...
Zaten gelmeyeceksin biliyorum...

Biliyorum...
Zamanın olgunlaşmasını bekliyorum.
Biliyorum...
Geleceğin günü bekliyorum.
Sende bekliyorsun, biliyorum...

Bekliyorum;
Gelişinle gelecek olan ferahlığı,
Güneşin doğuşunu, batışını,
Ayın ve yıldızların geceyi aydınlatışını,
Baharı, çiçekleri, kuşları...
Aslında ben de var olan;
Ama gelişinle değişecek olan her şeyi, bekliyorum...

İstiyorum,
Gecemi ve gündüzümü aydınlatmanı...
İstiyorum,
Bir çift gözün konuşmasını
Ve bir çift gözün anlamasını...
İstiyorum,
Geceni ve gündüzünü aydınlatmayı...

Vakit tamam olunca,
Zaman olgunlaşınca,
Dalından kopacak ve geleceksin,
Biliyorum...
Bekliyorum...
İstiyorum...

Zehra Çavdaroğlu

Bir Kuşun Sessizliği

Bir kuşun sessizliği kadardı
Yüreğimin sessizliği...
Bir kuş nasıl sessiz kalırdı,
Çığlık çığlığa sessizdi...

Bülbül olmak isterdi halbuki;
Söylemek istercesine içindekileri...
Durmadan öten bülbül gibi...
Bülbülün güle yandığı gibi...

Ama bu kuş olamadı onun gibi.
Ya söylemekten korkuyordu
Ya da nasıl anlatsındı ki...
Hangi kelime hangi cümle denkti...

O susmayı yeğledi.
Bilinsin istemedi.
Söylese bir şeyler eksilecekti,
Susarak arttırmayı tercih etti...

Kays'ın sustuğu gibi,
Sabırla beklediği gibi
Sessizce beklemeyi tercih etti.
Mecnun olana, Leyla gelene kadar beklemeyi...

Hem ne demişti Şems-i Tebrizi:
"Hangi aşk daha büyüktü.
Anlatılarak dile düşen mi ?
Anlatılmayıp yürek deşen mi?

Zehra Çavdaroğlu

Bir Ses Duyuyorum

Güzel bir sesle uyanıyorum.
Dünyanın en güzel çağrısına
Gözlerimi açıyorum.
Gecenin en karanlık vaktinde
Aydınlığa yaklaşıyorum...

Uykudan daha hayırlı olana
Çağırılma lütfûna erişiyorum.
İki kilometre öteye ulaşmazken sesim,
Yedi kat semaya açılıyor ellerim;
Dudaklarımı bile kıpırdatmadan anlaşılabilirim...

Bir ses duyuyorum,
Gecenin en güzel vaktinde,
Düzlüğe çıkmadan önceki son yokuş belkide.
Tüm seslerin sustuğu vakitte,
Bir ses duyuyorum...

Bir ses duyuyorum,
Bayram gibi bir gecede...
Hayatın tüm serüveninde,
En anlamlı sözler belkide...

Bir ses duyuyorum,
Gecenin en güzel vaktinde...

Zehra Çavdaroğlu

Bu Gün

Bu gün n'için hüzünlendiniz?
Söyleyin! Susmayın!
Eyy, insanoğlu!
Bu gün n'için ağladınız?
İçinizi ne yaktı?
Canınızı acıtan neydi?
N'olur susmayın, söyleyin hadi...

Bulamadığın kahvaltı sofrası mı?
Yoksa o sofraya düşen ateş mi?
Ne yitirdinde canın yandı?
Yüzünde hep bir burukluk...
Peki sebebi ne?
Söyleyin! Susmayın!
Acılarınız,
Hüzünleriniz,
Ne kadar gerçek?

Şimdilerde her şey sahte...
Kardeşi için bile üzülüyor kimse!
Hatta üzmekten yana olmuş cemil cümle....

Anladım ki;
Ne bu kavga biter,
Ne de bu göz yaşı diner...
İnsanlar, insan olmadıkça,
İçlerinde sevgi barındırmadıkça,
Öğrenmedikçe kardeş gibi yaşamayı
Ve öğrenmedikçe "BİR" olmayı
Ne bu kavga biter,
Ne bu göz yaşı diner...

Zehra Çavdaroğlu

Bu Hak

Bu can...
Gelinen bu yaş,
Yaşanan onca sene,
Ve üzerimde onca emek,
Onca HAK...

Canım annem,
Babam,
Artık acı taşıyorum yüreğimde.
Şimdi ise
Kırpiklerimi ıslatan,
Kalbimi sızlatan,
Bir göz yaşı var gözlerimde
Ve onca emek üzerimde...

Yüzüme değen nefes,
Elimi tutan el,
Çanıma can katan insan,
Üzerime doğan güneş,
Yağan yağmur haddince
Hak var üzerimde.

Bu HAK,
Nasıl ödenir bilinmez.
Sanırım biz ne yapsak da ödenmez.
Bu HAK ödenmez...
Ödenemez...

Zehra Çavdaroğlu

Bütün Mesele

Bir insanı sevdiğinizde ne olur biliyor musunuz?
Ona dünyanızı açarsınız;
"İşte benim küçük dünyam." diyebilirsiniz...

Peki,
Sevdiğiniz bir insanı kaybettiğinizde ne olur biliyor musunuz?
Dünyanızı kaybedersiniz...

Yani;
Bir insanı sevdiğinizde dünya Siz olursunuz...
Sevdiğiniz bir insanı kaybettiğinizde boşlukta kaybolursunuz...

Zehra Çavdaroğlu

Cancağızım

Önemli olan yaşamak değil cancağızım...
Allah için yaşamalı insan.
Eğer yaşamamışsa yaşanmış saymamalı o zaman...

Önemli olan nefes almak değil cancağızım...
Allah için alıyorsa nefesini,
O zaman biliyordur vaktinin kıymetini...

Önemli olan kalbinin atması değil cancağızım...
Allah diyerek atıyorsa kalbin,
Dert etme inşaAllah boşa gitmiyor nefesin..

Önemli olan ölmek değil cancağızım,
Ölmeyende ölüyor artık baksana,
Allah için ölebiliyorsa insan,
Ölsede yaşıyor aslında...

Velhasıl-ı kelâm bir insan;
Allah'ın varlığını bilerek yaşıyorsa şu dünyada,
Allah ile olmalı her anında...

Zehra Çavdaroğlu

Çağrı

Bırak beni!
Ayrılmanın vakti çoktan gelmedi mi?
Bırak beni! Bırak, gideyim...
Birbirimizden çok da haz etmiyoruz zaten...
Birbirimizin isteklerini bile sevmiyoruz.
Hatta öyle ki;
Keşke hiç olmasaydın, dediğim zamanlar oluyor...

Bırak beni!
Artık, terk etmeliyiz birbirimizi.
Bu birliktelik zarar veriyor herkese...
Bırak beni! Bırak, gideyim...
Belki adını bile bilmediğim, uçsuz bucaksız diyarlara
Belki de beni çağırdığından emin olmadığım
Ama tüm benliğimle çağrılmayı talep ettiğim topraklara;
Mekke'ye,
Medine'ye,
Kudüs'e...
Beni bekleyenler var;
Filistin'de,
Arakan'da,
Türkmenistan'da,
Suriye'de,
Afganistan'da
Ve adını saymadığım daha bir sürü yerde,
Hepsi ayrı ayrı yüreğimde,
Bekleyenler var, gitmeliyim...
Bırak beni! Bırak, gideyim...
Durmak ağır geliyor artık!
Beklemek zulüm!

Bırak beni!
Sence de çok eziyet etmedik mi?
Çok yıpranmadık mı?
Dünyada onca zulüm varken bir de biz zulmetmeyelim birbirimize...
Bırak beni! Bırak, gideyim...
Bırakırsan belki kendimi eksik hissederim
Ama senle de eksikim...
Gidersen tökezlerim, boşluğa düşerim belki
Ama sonra toparlarım.
Yeniden ve daha güçlü ayağa kalkarım!

Nefsim!
Bırak beni!
Artık gitmeliyim...
Sevgili'ye...
En Sevgili'ye gitmeliyim...
Vakit çoktan geçti...

Zehra Çavdaroğlu

Dünya ve İnsan

Usta,
Dünya ve insan ikilisi nedir?
Oluşturulmuş güzel bir kombin mi?
Yoksa birbirine bağlı iki nesne mi?
Dünya olmazsa insan yaşayamaz,
İnsan olmadan dünya, dünya olamaz?

Dünya, bir pencere Usta,
Yaşama ve hayata açılan...
Şöyle bir bakıp geçtiğin
Ama baktığınla gördüğünün aynı olmadığı,
Yaşamakla nefes almanın aynı olmadığı gibi...
İşte böyle bir pencere dünya...

Peki ya İnsan?
İnsan ise bir kuş...
Pencereye konan,
Ve pencereden bakan,
Bir çift göz, insan...
Ve insan,
Bir gün uçup gidecek olan...

Peki ya önemli olan?
Ne konmak,
Ne de uçmak...
Önemli olan bilmek...
Ne için konduğunu,
Ne için baktığını,
Ne için göreceğini bilmek...
Önemli olan bakmayı bilebilmek...
Gördüğüne değil,
Görmediğine bakabilmek...
Olanı herkes görür,
Olmayanı farkedebilmek...

Zehra Çavdaroğlu

En Büyük Cihad

Ben böyle değildim eskiden...
Mesela çocukken;
Böyle değildim ben...
Saf ve temiz düşüncelerim,
Kurnazlıklarım, yaramazlıklarım vardı...

Sonra kirlendim, paslandım...
Ama toz topraktan değil
Ya da top oynarken,
Çimenlerde yuvarlanırken,
Bunlar değildi beni kirleten...

Kendi kendimi kirlettim ben...
Günah mı sevap mı demedim,
Düşünmeden hareket ettim...
Düşünecek aklım vardı,
Kullanmayı tercih bile etmedim...

Her şey iki tuş kadar uzaktı...
Bilseydim yanlışımı
Ya da bilmek istedeydim,
Belki bu kadar kirlenmeyecektim...

Şu üç günlük dünyada ben,
Yapayalnız günlerden...
Nefsime yenildim bilmeden...
En büyük cihaddı bu kaybedilen...

Zehra Çavdaroğlu

En Değerli Konuk

Bir Yol'dur benim içim;
Ben'den O'na yolculuk ettiğim,
Duraklarda çay içtiğim...

Şayet "Ben neresindeyim?" diye sorarsanız
Bayım,
Siz bu yolculuğun
En değerli konuklarından olacaksınız...

Zehra Çavdaroğlu

En Uzun Cümle

Sükûtumdan anlamayan sözümde anlasa n'olur ki ?
En uzun cümlemden anlayın beni...
Ben de aslanan ne varsa söyleyemediklerimde gizli...

Şimdi sessiz durabilir miyiz ki ?
İki zarif;
Şair gibi,
Yazar gibi,
İnsan gibi...

Kalabalıklar!
Sessizce anlayabilir misiniz beni ?
Sözcükler değil, sessizlik sevgili...

Hiçşt!
Şimdi sessizlik vakti...

Zehra Çavdaroğlu

Gece ve Gündüz

Gün nasıl tüm gün yanıyor Akşamına...
Nasıl kavuşuyorsa sonunda...
Ve bu kavuşma
Ay ve yıldızlarla gelen,
Güzel bir aydınlığı getiriyorsa...
Serinletiyorsa tüm gönülleri...
Nasıl örtüyorsa Gece,
Gün'ün tüm kusurlarını,
Görmüyor ve de kimseye göstermiyorsa...
Gece nasıl bekliyorsa Gündüz'ünü sabırla...
İşte Sen ve Ben,
Gece ve Gündüz'üz aslında...

Zehra Çavdaroğlu

Geleceğin Güne Saklanıyorum

Herkes kelimelerde aradı beni,
Kelimelerle tanımak istedi.
Ama sığdıramadım kelimelere,
Söylemek istediklerimi...

Herkes konuşmalarımı dinledi,
İki dudağımın arasındaki kelimeleri.
Söylememi bekledikleri,
Duymak istedikleriydi halbuki...

Dinleyenim çoktu;
Ama anlayanım yoktu...
İçimde eksik bir şeyler kaldı,
Anlaşılmayı bekleyen duygularım vardı...

Ve Sen!
İçimde eksik olanım,
Kelimelere sığdıramadığımı
Sessizliğimle anlayanım...

Susuşlarımı dinleyenim,
İçimde eksik kalanım,
Tüm sessizliğimi,
Geleceğin güne saklıyorum...

Sustuklarımı anlayanım,
Eksiğimi tamamlayanım,
Tüm sessiz hıçkırıklarımı,
Geleceğin güne saklıyorum...

Ben!
Sensiz ve eksik.
Gizleniyorum.
Kimseler bilmiyor beni.
Kimseler tanımıyor.
Bütün benliğimle,
Geleceğin güne saklanıyorum...

Zehra Çavdaroğlu

Gitmiyorsam

Duruyorsam,
Bekliyorsam
Ve gitmiyorsam hiçbir yere
Belki bilinmeyen bir sebebi vardır içten içe...

Mesela;
Seninle gitmek gibi...
O yeri,
Seninle keşfetmek,
Seninle yaşamak,
Seninle anlamlandırmak gibi...
O şehrin adı geçince aklıma,
Sen gelesin diye belki...

Kim bilebilir ki?

Zehra Çavdaroğlu

Gizli Sevda

Bazen güneşin bakılamayan parlaklığında,
Bazen seyretmelere doyamadığım kızılığında,
Gece gökteki yıldızda, buğulanan ayda,
Hep buldum bir gizli sevda....

Buldukça şiirler yazdım.
Meğerse ben buldum sanmışım,
O hep varmış bir yerlerde,
Ben sadece Biriktirip yazmışım...

Yazarken kalemim titremiş,
Titreyen ne kalem ne de elimmiş...
Her şeyden önce yüreğim titremiş,
Bu sözler yürek telinden kopup gelmiş...

Hep anlatılmaz diyorum;
Sürekli bir şeyler yazıyorum.
İçimdekileri anlatmaya yetmez biliyorum;
Ama ben de kendimi böyle avutuyorum...

Zehra Çavdaroğlu

Günlerden Alaca Karanlık

-Nasılsın? İyi misin?
İşin aslını söyleyecek olursam;
Nasıl hissettiğimi bilmiyorum...
Peki nasıl hissetmeliyim?
Kimsenin verebilecek bir cevabı olduğunu düşünmüyorum...

Hissettiğim bir şey var...
Nasıl özlüyorum bir bilsen...
Farketmeden öyle yerleşmişsin ki hayatıma
Harfler, heceler, kelimeler, cümleler,
Bilirisin konuşmayı severim...
Ama artık konuşmak istemiyorum...
Çünkü korkuyorum;
Cümlelerin yanlışlıkla Sen'inle başlamasından ya da bitmesinden...
Suskunluğum, durgun oluşum hep bu yüzden...

Bitti diyorum, geçti...
Aslında geçmedi hiç bir şey...
-Peki, geçecek mi?
Öyle diyorlar...
Herkes yüzümdeki gülümsemeye aldanıyor,
Belki de öyle sanıyorlar...
Oysa ben her gün sana gidiyor senden dönüyorum...
Bilmiyorlar...
Bilmiyorsun...

Evet bu gün günlerden belirsizlik,
Karasızlık, nasıl hissedeceğini bilememenin karasızlığı...
Bu gün günlerden...
Aslında her gün aynı...
Ve yine bu gün günlerden;
Alaca karanlık...
Beklenen ise hep aynı...
Elbet birgün, gün doğacak...

Zehra Çavdaroğlu

Hadi

Hadi dua olalım...
İlk yolculuğumuz başlasın böylece;
Yavaşça avuçlarımızdan kalplere sızalım,
Birbirimizi daha tanımadan sevelim diye...

Hadi aile olalım...
Birbirimizi keşfedelim birlikte;
Bazen sevmediğimiz yanlarımız çıksın su yüzüne
Bazen de aşık olacağımız yanlar...
Sevmediğimiz yanlar suyun dibine batarken
Aşık olduklarımız hep su üstünde kalsın,
Aşkımız giderek artsın diye...

Hadi çocuk olalım...
Hayaller kuralım seninle;
Hayallerimizi önce parşömenlere yükleyelim
Sonra kağıttan gemiler yapalım.
Aşkımızla beraber hayallerimizi de yüzdürelim,
Hayaller hatıralara dönüşsün diye...

Suyun üstünde,
Giderek artan bir aşkımız kalsın
Bir de hayallerimiz,
Zorluklara karşı hep daha güçlü olalım diye...

Hadi gel artık, bekletme...
Gönüller vuslata ersin diye...

Zehra Çavdaroğlu

Her Şey Bir Garip

Ne desek boş şimdi...
Ama ne susmayı becerebildik
Ne de konuşmayı...

Her şey bir garip ve de eksik...
Tamamlamak için ne bir çabamız var
Ne de eksikğin ne olduğunu görebilecek bir kalbimiz...

Diyorum ya; her şey bir garip işte
Hiçbir şey olması gerektiği gibi değil...
Nasıl olmalıydı onu da bilmiyoruz ya
Neyse işte...

Bir hayırlısı diyebiliyoruz
Bir de nasip...
Başka da bir şeye dönmüyor dilimiz
Allah'a teslimiz...

Öyle işte ben bir garip,
Olanlar bir garip,
İnsanlar bir garip,
Her şey bir garip...

Çay mı?
Bir o var hem demli hem sıcak hem de samimi
İşte bir tek çayımız var içeceğimiz
Sonra gideceğiz...

Zehra Çavdaroğlu

HÛ

Şimdi bir söz söylemeli
Geceye ve gündüze
Gökyüzüne ve yer yüzüne...
Bir söz ki kayıtlara geçmeli...
Kalpten kalbe, kulaktan kulağa
Yıllar yılı bu söz söylenmeli...

Hem herkese aynı şeyi anlatmalı
Hem her kişiye özel bir anlamı olmalı...
Kendisi kısa manası derin olmalı
Herkes bu sözde kendisini bulmalı...

Öyle bir söz söylemeli ki
Göz görmeli ama kalp okumalı,
Kulak işitmeli ama kalp anlamalı,
Her şeyin başlangıcı ve sonu bu söz olmalı...

Hazır olun! Ve dinleyin kalbinizle!
Şimdi bir söz söyleyeceğim sizlere
Geceye ve gündüze,
Gökyüzüne ve yeryüzüne,
Yaşanmış ve yaşanacak anlara,
Yaşamış ve yaşayacak olanlara,
"HÛ"

Zehra Çavdaroğlu

Huzurun Demi

En güzel saatler, ikinci vakitleri,
Nedeni bilinmez çok severim bu saatleri... Gözlerimi kapatıp, yeryüzünü dinliyorum
Huzurun demleri bu vakitler, bunu hissediyorum...

Bir taraftan günün ışıklarından ve kuş cıvıltılarından ayrılmanın hüznü,
Diğer taraftan geceyi, yıldızları ve cırcır böceklerini evlerimize misafir etmenin
heyecanı,
Gün'e veda, Akşam'ı evlerimize buyur etme vakti...
Ve her vakte yakışan olmazsa olmaz hemdemle dolu çay bardakları...

Yeryüzünü dinliyorum ve seyrediyorum kendi gözümünden dünyayı;
Kuşlar bir başka ötüyor,
Kelebekler bir başka dans ediyor,
Bir başka süzülüyor havada,
Rüzgar bir başka esiyor,
Başka türlü, bambaşka şeyler fısıldıyor kulaklara...
Hava ne serin ne de sıcak,
Güneşe karşı dönmüşüm yüzümü derin bir nefes çekiyorum içime,
Güneşe korkmadan bakabiliyorum,
Işıltısı kirpiklerimden gözlerime süzülüyor yavaş yavaş,
Güneş bir başka parlak,
Yeryüzünü bir başka aydınlatıyor sanki,
Bir başka yansıyor tenlerde...
Cırcır böceklerinde bambaşka bir hâl var;
Akşama hazırlık için tatlı bir heyecan barındırıyor ses tonları...

Bu vakitler...
Nasıl desem bilmem ki?
Anlatabilmek mümkün mü anları, yaşananları?

Zehra Çavdaroğlu

İhtimaller

Ya başka bir baharda açacaktı Fatih'in İstanbul'unda çiçekler
Ya da başka bir zaman da gelecekti İstanbul'un Fatih'i...
Ya ben İstanbul değildim ya da o Fatih...
Ya bir şeylerin zamanı değildi ya da kişiler doğru değil...

Ne o beni dinleyebildi ne de ben fethedilebildim
Ne ölüydük ne de yaşıyorduk
Ne vardık ne de yok
Öyle bir şeydi işte yaşanan ve biten.

İhtimaller çoktu amma
Şayet, olacak olan bir şeyler varsa
Bir şekilde olacaktı
Ne zamanından önce ne de zamanından sonra
Her şey tam vaktinde...

Ne ben engel olabilirdim buna ne de o
Yaşanması gerekenler yaşanacak,
Olması gereken de bir şekilde olacaktı.

Burası dünyaydı
Ve herkes kendi imtihanını tek başına yaşayacaktı...

Zehra Çavdaroğlu

Zehra Çavdaroğlu

İhtiyaç Yok Bazı Şeylere

İnsan, bir çok şeye bir çok şeyi sığdırabilir...
Hatta öyle ki bazı şeylere hiç gerek kalmaz.

Mesela suskunluğuna...
Çok güzel susar insan.
Diliyle değil;
Gözleriyle,
Nefes alıp verişiyile,
Kalbiyle konuşur.
Bakabilene...
Duyabilene...
Hissedebilene...

Bakabiliyorsan,
Gözlerinden okursun söylediklerini,
Duyabiliyorsan,
Nefes alıp verişinden anlarsın içindekileri...
Eğer bakamıyorsan gözlerine,
Duyamıyorsan nefesini
İşte o zaman;
Kalbinle hissedersin ondakileri...

Sonra,
Tek bir kelimeye çok şeyi sığdırabilir insan.
"Can..." dersin susarsın.
"Sevgi..." dersin olursun.
"Aşk..." dersin yanarsın...
İnsan odur ya yanmadan insan olamıyor işte...

Sonra kelimeler çoğalır...
Sen çoğalırsın...
Bu sefer iki kelimeyle bir çok şeyi ne de güzel anlatırsınız...
Ayrı ayrı söylenen iki kelime...
İki farklı dilden, birlikte, aynı anda, tek nefeste...
Çünkü, bilenler bilir hemdem olmak böyledir...
Söylenen iki kelime,
Söyleyen iki farklı dil,
Duyan iki farklı kulak,
Hisseden tek yürek...
Her zaman bir artı bir iki etmez çünkü...
Bazen böyledir işlemler;
Bir artı bir eşittir bir!
Kalbin matematiği farklıdır.
Teoremler kalpte işlemez vesselam...
Ne demiştik iki kelime:
"Canım..." , "Canım..." dersiniz susarsınız.
"Seviyorum..." , "Seviyorum..." dersiniz olursunuz.
"Aşk..." , "Aşk..." dersiniz yanarsınız...
İnsan olursunuz...
Eş odur ya sizi insan yapar...
Eş,odur ya artık cümlelere ihtiyacınız kalmaz...

Zehra avdaroglu

İlk Mısram

Sen!
Benim en güzel şiirime giden yolda
İlk mısram olmalısın.

Şiirim,
Bir çay gibi iyi dem tutmalı,
Bir nefes gibi her dem hemdem olmalı.

Şiirimin öznesi,
Tek ve kalbalık olmalı.

Şiirimin konusu,
Sevgi, sadakat ve umut olmalı.

Şiir
Seni,
Beni
Ve gelecek nesilleri
Yüreginde barındırmalı.

Sen!
Bir gün gelecek olan!
Yazılmasa da parşömenlere
Şonsuza kadar bitmeyecek olan şiirimin
İlk mısrası olacaksın...

Zehra Çavdaroğlu

İnsan

Yorulmuş insan ...
Koşmasa,
Yürümese,
Konuşmasa bile
Yorulabilirmiş uyurken...
Yorgunluk hareket etmekle;
Dinlenmek uyumakla olmazmış...

Ezilirmiş insan...
Düşüncelerin,
Bakışların,
Beklentilerin,
Ve senden beklenenlerin
Altında ezilebilirmiş...
Ağırlık kilogramla ölçülmezmiş...

İnsan koskoca bir alemmiş...
Kayalar kemikleri,
Otlar saçları,
Kalbi güneşmiş,
Bütün uzuvlarının pervane olduğu...
Ruhu ise alemin ta kendisi;
Alem ise insanın açılmış hali...

Yanarmış insan...
Ateşin içinde olmasa da,
Olupta yanmasa da...
Yangın bir kıvılcım değilmiş...
İnsan da pişermiş,
Dünya denen fırında...
Odunu insan olan,
Aşk ateşi ile yanan,
Sonu Hakk'a varan,
Bir fırında yanarmış...
Önce YOK sonra FENAFİLLAH olana kadar...

Zehra Çavdaroğlu

İnsan Olmak

İnsan konuşacaksa şayet;
Ne söyleyeceğini, ne söylediğini bilmeli.
Sözlerin ardı arkası nereye gider düşünmeli...

Bilmiyorsa ya da düşünemiyorsa şayet;
O vakit susabilmeli...
'Ben'cil olmamalı insan,
Sadece kendini düşünerek hareket etmemeli.
Karşısındakini de düşünebilmeli...
Düşünmeli ki;
İnsan olabilmeli...

Zehra Çavdaroğlu

İstemeyi Bilmek

Kül olmak istedik hak yolunda...
Köz olmadan kül olunmuyormuş...
Ee, köz olmak için de yanmak gerek,
Yanmak için bir ateş bir kalp gerek...
Kalp vücutta var amma
Kalbi bulmak gerek...
Kalbi buldun diyelim,
Ateşe gitmek gerek...
Ateş için Aşk gerek,
Aşk için Allah gerek...
Allah zaten ebedi ve ezeli var da,
Bunu önce bilmek,
Sonra Allah'ı bulmak gerek...
Ama her şeyin başı,
İstemeyi bilmek gerek...

Zehra Çavdaroğlu

Kalbin Orucu

Ve insan doğarken niyet eder aslında.
Yani hep oruçludur gönüller;
Sevgiye,
Aşka,
Kavuşmalara...

Kalp,
Beklediği gelene kadar sabretmeye niyet eder...
Bir ibadet gibi bekler...

Allah'ın emri Peygamber'in kavli deyince babalar,
Yürekten bir dua ile süslenir sofralar;
"Allah'ım Senin rızan için sabrettim, Sen'den gelen hayırla..."
Diyerek açılır tutulan oruçlar.
Yürekler iftar eder,
Sabır Murad'ına selametle erer...

Zehra Çavdaroğlu

Kendimce

Bazen kalemi alıyorum elime,
Hadi yaz diyorum kendime.
Ne sığdırabiliyorum cümlelere
Ne de tarife uygun bir kelime...

Bazen anlatmaya başlıyorum.
Çümleye senle başlıyorum;
Özne sen, yüklem sen, nesne sen...
Sonra seninle susuyorum...

Ne bir kelime edebiliyorum
Ne de sessiz kalabiliyorum.
İşte böyle bir çıkmazda
Seninle yaşıyorum...

Bir bakıyorum anlaşılmayan bir ben.
Bir bakıyorum baştan aşağı sen.
Ne sende var bir ben diyebiliyorum
Ne de bende ki seni gösterebiliyorum...

Ne Züleyha gibi ne Aslı ne de Leyla,
Ben kendimce gönül verdim sana...
Biraz hepsinden farklı
Biraz hepsiyle aynı bu sevda...

Zehra Çavdaroğlu

Kitap Arasında Sakla

Olmadığım zamanlar yanında,
Beni bir kitap arasında sakla...

Bir kitabın,
Açtığında kapağını
Ve kokladığında,
Karıştırdığında sayfalarını
Ve okuduğunda bir kitabı,
Ben düşmeliyim yadına...

Eğer yoksam yanında
Kitaplar Yâr olsun sana...
Yokluğumda beni bir kitap arasında sakla.
Geldiğimde beni bulacaksın orada...
"Neredesin?" diye soracak olursan;
Ben her daim, yolu Senden geçen
O'na (c.c.) doğru giden bir yolda...

Geleceğim zamana kadar kitapları yanında
Beni de onların arasında sakla.
Sakla ki, sinsin kokuları üzerime...
Sinsin ki, geldiğimde ben hatırlatayım onları sana...

Zehra Çavdaroğlu

Kural

#stajyerşaire der ki;

"Kural 1:

Asla demeyeceksin!

Kural 2:

Hiçbir aslaya asla güvenmeyeceksin!

Çünkü her şey mümkün...

Çünkü herkes öldürür sevdiğini...

Azar azar ama bir gün

Herkes unuttur,

Herkes unutulur...

Bak sen bile unuttun...

Ben zaten unutulmaya mahkum..."

Zehra Çavdaroğlu

Nasip

İnsan çoğu zaman arıyor...
Bazen masasında duran kalemi,
Bazen kaybettim sandığı ama cebinde olan eşyasını,
Bazen ise gözündeki gözlüğü arıyor saatlerce....
Ve her insan bir ömür kalbindekini arıyormuş...

Zannedilir ki aranan şeyler uzakta olur hep...
Öyle değilmiş o işin aslı
İnsan hep yanı başındakini ararmış...
Arayanın bulması da nasip neticede...
O vakit herkes nasibindekini yaşarmış...

Zehra Çavdaroğlu

Olur Musun?

Bir tohumu toprağa ektiğinde
Nasıl filizlendiğini,
Nasıl kök saldiğını gördüm.
Ben yerini arayan bir tohumum
Toprağım Sen olur musun?

Boynunu bükmüş,
Ölmeye yüz tutmuş bir çiçeğe
Suyu verilince, nasıl canlandığını gördüm.
Ben de suyunu bekleyen bir çiçeğim
Suyum Sen olur musun?

Güneşini göremeyince fesleğenimin
Nasıl mahzun olduğunu,
Nasıl eksik kaldığını gördüm.
Düşün ki ben de eksik bir fesleğenim
Güneşim Sen olur musun?

Bir ağaç yaprak döktüğünde
Nasıl yalnız,
Nasıl savunmasız kaldığını gördüm.
Ben de sonbaharında bir ağacım
Yaprağım Sen olur musun?

Zehra Çavdaroğlu

Ölüm Nefesi

İnsan bilseydi Hak'ka ulaşacağını,
Korkar mıydı ölümden?
Hazır olsaydı yahut hazırlansaydı,
Unutur muydu hiç nefes alırken...

Bilseydi insan,
Ölüm var! Ölüm Hak!
Ve bir gün seni bulacak!
Unutur muydu hiç gözlerini kaparken...

Her yattığında hissetseydi
Ve her uyandığında hatırlasa...
Karanlık geceden aydınlık sabaha
Bir an olsun unutabilir miydi?

Ve BEN! Unutmamalıydım;
Unuttuğum anların hiç birini...
Ve BEN! Hissetmeliydim;
Ölüm nefesini...

Zehra Çavdaroğlu

Ömür Dediğin

Ömür dediğin dört harfli bir kelime,
Doğum ve ölüm arasındaki mesafe,
Yaşayacağın bir sürü şey var belki de,
Yaşadığına degecektir eğer Allah içinse...

Ömür dediğin dibi görünmeyen bir kuyu,
Kimine yeni bir pencere, kimine dünyanın sonu...
Kimi bir yalanı yaşar ömür boyu,
Kimi arar durur Hakkın yolunu...

Ömür dediğin bir yol, sonu bilinmeyen,
Kimi bu yolda koşar, kimi yürür, kimi durur,
Kimi yürürken yol aldım sanır,
Kimi yürümeden yol alır...

Ömür dediğin kimine uzun kimine kısa,
Herkes göçecek en sonunda,
Ne için geldiysen bu dünyaya,
Onu bil ona göre yaşa! ! !

Ömür dediğin geçiyor her an,
Dünya dediğin kocaman bir yalan,
Var olduğu gibi yok olacak vakti geldiği zaman,
Hakkı ve hakikati aramaktır aslolan...

Zehra Çavdaroğlu

Özledim

Hadi bir şey söyle!
Boz şu uzayıp giden sessizliği...
Söylemediklerimiz yük olmasın heybemize!
Sirtımızı kamburlaştırmasın!
Bükülmesin omurgamız,
Öne eğilmesin başımız.
Ufka bakalım birlikte...
Ufukta vuslat var Sevgili'ye
En Sevgili'ye...

Hadi susma! Bir şey söyle.
Boz şu; bizi ağırlaştırın,
Yüreğimizi sızlatan sessizliği...
Sessizlik;
Sirtımızda yük,
Aramızda engel,
Kalbimizde dert...

Bİlir misin?
Kelimeler de hasret çeker...
Kelimeler de ağlar ayrılıkta...
Yüreği zarif yârim,
Göz yaşına dayanamazsın
Oturur sen de ağlarsın...
Gözünden akan yaşa kıyamam...
Bir şey söyle!
Boz şu; kelimeleri ağlatan,
Bizi ayrı düşüren sessizliği...

Özledim...
Bekletme!
Gel artık...

Zehra Çavdaroğlu

Özlüyorum

Özlüyorum yaşamadığım zamanları,
Özlüyorum Gül kokulu diyarları,
Gözlerimin görmediklerini özlüyorum...
Ben, yaşamadığım zamanları seviyorum...

Özlüyorum boş kuyuları,
Kesmeyen bıçakları,
Yakmayan ateşleri özlüyorum...
Ben "BEN! " olmadığım zamanları seviyorum...

Özlüyorum mum ışığında oturmaları,
Yapılan Asrı Saadet sohbetlerini,
Evlerimize avuç avuç yağan Rahmeti özlüyorum...
Ben boş konuşmadığım zamanları seviyorum...

Özlüyorum yaşanan zorlukları,
Çekilen acıları,
Gözyaşlarımı özlüyorum...
Ben nefsimin eridiği zamanları seviyorum...

Özlüyorum insan olmayı,
İnsan gibi yaşamayı,
Şimdikilerin aşırı dediği yaşamı özlüyorum...
Ben kul olmayı becerebilmek istiyorum...

Zehra Çavdaroğlu

Sen Bir Kuş Olmalısın

Sen bir kuş olmalısın...

Tüylerinin her biri, bir şiirin mısrası olmalı.
Bedeninde bir çok şiir barındırmalısın.
Uçtuğun yerlere şiir saçmalısın...
Vardığın yerler şiir kokmalı, senin...

Şiir gibi olmalısın.
Şana bakanlar şiir görmeli.
Seni gören gözlere yansıyan,
Bir şiirin dizeleri olmalı...

Evet, Sen bir kuş olmalısın...
Ve artık, göçme vaktin gelmiş olmalı...

Zehra Çavdaroğlu

Seninle

Bir eski zaman çocuğuyum ben seninle;
Binaların yükselmediği, apartmanların olmadığı yerlerde,
Samimiyetin kaybolmadığı ahşap evlerdeyim...

Bir eski zaman çocuğuyum ben seninle;
İnsanların yalnızlıklarıyla kavga etmediği,
Gülüşmelerin yükseldiği kalabalık bir ailenin içindeyim...

Bir eski zaman çocuğuyum ben seninle;
Sanki bir zaman makinası içinde,
Vaktin kaybolmadığı, zamanın bereketlendiği geçmişlerdeyim...

Bir eski zaman çocuğuyum ben seninle;
Çarşı pazarda yükselen sesler arasında,
Hiç bir şeyin değerini kaybetmediği yerdeyim...

Bir eski zaman çocuğuyum ben seninle;
İmanla dolu Tarihin sıcak göğsünde,
En mesût olabileceğim yerdeyim...
Seninleyim...

Zehra Çavdaroğlu

Sen'inle Her Şeyin En Güzeline

Ben her şeye Sen dedim;
Yanağıma süzülen damlaya,
Kalbimde kanayan yaraya,
Hissettiğim acıya,
Bana dair ne varsa...
Her şeye Sen dedim...
Hepsini Sen olduğun için sevdim...

Derler ki:
"İnsan ne kadar severse o kadar çok sabredermiş...
Ve ne kadar sabrederse o kadar çok kavuşmuş..."
Ne kadar çok kavuşmak istiyorsam vuslata,
O kadar çok sabredeceğim bu ayrılığa...

Ve yine derler ki:
"Sevmenin en yüce mertebesi
Allah için olanmış...
Ve sabretmenin en güzel şekli...
Ey sevgili!
Var mısın;
Ulaşalım sevginin en yüce mertebesine?
Var mısın;
Sabredelim en güzel şekliyle?"

"Ben varım..."

Bir gün baktığımda;
Sen gelmiş olacaksan,
Gelişlerin en güzel şekliyle geleceksen kapıma,
Ben varım...

Ben,
Sen'inle her şeyin en güzeline talibim...

Zehra Çavdaroğlu

Seninle Yaşamak İstiyorum

Bunun nedeni ne bilmiyorum...
Beni özle istiyorum,
Her anında, aklında, kalbinde,
Hayatının bir köşesinde olmak
Ve bunu hissetmek istiyorum...

İstiyorum ki
Ben bir ağaçsam; toprağım sen ol,
Sen bir çınarsam; suyun ben olayım,
Göğüs kafesini yurdum bellemek istiyorum,
Gözümden yaş akacaksa seninle aksın,
Hüzünleneceksem sen de yanımda ol istiyorum...
Mutluluğu seninle yaşamak,
Her anımı seninle paylaşmak istiyorum...

Kahverengi yollarda yaprakların hışırtılarıyla,
Çimlerin üstünde çıplak ayaklarla,
Bir kumsalda dalgalar eşliğinde,
Dikenli ve engebeli yollarda,
Hangi durumda ve hangi şartta olursak olalım
Seninle birlikte yürümek ve yol almak istiyorum..

Bazen de hayatın tüm gerçekliğinden sıyrılarak;
Bir kitabın satır aralarında,
Bir şiirin mısralarında,
Bir denizin dalgalarında,
Huzur bulduğum her yerde
Seninle yaşamak istiyorum...

Ben, seninle çocuk olmak,
Seninle büyümek,
Seninle yaşamak,
Seninle yaşlanmak,
Son nefesimi sen yanımdayken vermek istiyorum...

Zehra Çavdaroğlu

Senli Olan Her Şeyi

Dışarı çıktığımda anladım;
Gökyüzü açık,
Güneş parlak,
Kuşlar ötüyor,
Yeryüzü güzelmiş.
Havalar biraz soğumuş,
Sonbahar gelmiş...
Dışarı çıkmadan anlayamazmışım.

Şimdi söyle bana
Ne zaman geleceğini söylemeden bekleten,
Ne zaman geleceğini bilmeden beklediğim,
Nasıl bilebilirim
Senli gökyüzünü,
Güneşi, kuşları, yeryüzünü
Ve hatta geceyi, mevsimleri?
Nasıl bilebilirim ki
Senli beni yani bizi?
Sen gelmeden nasıl bilebilirim?

Karakter meselesi biraz;
Meraklı biriyim.
N'aparsın?
Ve merak ediyorum;
Senli beni
Ve senli olan her şeyi...

Zehra Çavdaroğlu

Sesin

Kitap okurken, şiir dinlerken,
Uyuyakalırım bazen.
Böylesine uykuya dalmak ne güzel...
Ne güzel rüyalar görür insan böyle uyuyakalınca
Böylesine bir uykunun ardından ne de güzel uyanır insan
Kitap ve şiirin olduğu her eylem
Ne de güzel oluveriyor birden...

Ve sesin,
Senin sesin,
Ne güzel kim bilir...
Şimdi diyorum ki
Senin sesini,
Şiir gibi sesini dinleyerek uyuyakalmak
Ne de güzel olurdu...

Ne zaman bilinmez ama
Bir gün, belki
Sesin kulaklarımda da uyuyakalırım...
Kim bilir?

Zehra Çavdaroğlu

Sevdanın Kanunu

"Seni seviyorum." demekle sevilmez insan!
Bazıları sessiz sever, sen sadece hissedersin...
Zaten hissetmek duymaktan daha değerli değil midir ki?

Sessizce seven;
Sabırla yoğrulur,
Şükürle ödüllendirilir,
İman ile süslenir,
Kendini bulur, özüne döner...

Kimilerinin sustukları konuştuklarından daha değerlidir.
Sevenler bilir...
Sevenler hisseder...
Çünkü sevdanın da var bir kanunu;
Mine'l kalbi ile'l kalbi sebîlâ...□□

Zehra Çavdaroğlu

Sevdiğim ihtimal

Hava soğuk olabilir.
Gökyüzü koyu bulutlarla kaplı olabilir.
Belki yağmur yağacak olabilir.
Belki de kar...
Ama ben,
O kara bulutların arasından
Bana göz kırpan maviliği görüyorum...
O azıcık maviliğin,
Tüm bulutları dağıtma ihtimalini görüyorum...
Ve ben bu ihtimali seviyorum...
Peki sen,
Neyi görüyorsun baktığında?
Hangi ihtimali seviyorsun?

Zehra Çavdaroğlu

Sevmek İstiyorum

Sevmek istiyorum...
Korkusuzca sevebilmek...
Sever mi?
Üzer mi?
İncitir mi?
Gider mi?
Demeden, çok sevmek...

Teslim olabilmek istiyorum...
Eller yukarı, demeye gerek kalmadan,
Uçurumdan aşağı kendimi atarcasına,
Öleceğimden korkmadan,
Azıcık da olsa tereddüt etmeden,
Aklımda olumsuz bir düşünce dahi olmadan,
Bırakabilmek kendimi boşluğa...

Sevmek istiyorum...
Gönülden gönüle o yolu bulmak,
Şimdiye kadar tek başıma yürüdüğüm bu yolda,
Sırtlandığım bu davada,
Yanımda varlığını hissedebilmek istiyorum...

Sevmek istiyorum...
Usanmadan, sıkılmadan,
Her gün yeniden ve daha fazla,
Daha taze ve dipdiri bir sevgiyle bakabilmek hayata...

Sevmek istiyorum...
Beni savunmasız bırakacağından korkmadan
Aksine daha güçlü olacağımdan emin olarak,
Dimdik ve daha sağlam bir şekilde adım atmak;
Aşk'a,
Hayata,
Yeni günlere,
Doğru bildiğimiz yolda
Her daim yan yana ve hep ileriye...

Sevmek istiyorum, Bayım...
Hoşçakalın,
Hayırla gelin...

Zehra Çavdaroğlu

Sevmek Neydi ?

Sevmek...

Sevgili dostlar,
Sevmek neydi?
Evet, sevmek emek isterdi
Ama Sevmek neydi?

Sevmek, bir kalıba sığmaktı belkide
Bir başkasının kalıbına sığmak.
Önce aşk ateşiyle erimek,
Sonra onun kalıbında şekil almaktı.

Sevmek,
Ben olmaktan öteydi...
Bir başka bedene, bir başka kalbe bürünmektı...
Sevmek 'Biz' olmak değil de 'O' olmaktı...
Baştan aşağıya O...

Sevmek,
Kendini kaybetmek değil!
Tam aksine kendini bulmaktı...
Sevmek delice bir fikir değil!
Sevmek zekiceydi...
Çünkü sevmek insancaydı...
Sevmek, insan olmaktı...

Sevmek,
Korkakların işi değildi ama cesaretle istemezdi!
Sevmek sadece kalp isterdi...
Ve kalp göğüs kafesinde duran bir et parçası değil
Daha derûni bir şeydi...

Sevmek,
Değişimin ta kendisiydi,
Yeniden var olmaktı, yaşamaktı...
Şayet insan bir bitki olsaydı
Sevmek, insanın toprağı
Sevmek, insanın suyu
Sevmek, insanın her şeyi olurdu...

Sevgili dostlar,
Sevmek,
Açan ilk çiçektı...
Bir çiçekle bahar gelmezdi belki
Ama her bahar bir çiçekle başlardı...

Sevmek, umuttı...
Sevmek, hayattı...
Ve sevmek, hayatta umutla yaşamaktı...

Zehra Çavdaroğlu

Sınanmak

"İnsan her daim sınanır." der Âlimler...

Gün gelir ayrılık ile sınanır yürekler;
'Sabrı' ile denenir, sabrına değer biçilir...
Aslında değeri biçilen sabrı değil sevgisidir...
Çünkü insan ne kadar severse o kadar çok sabredebilir...
Şabrının sırrı bir gün sevdasına kavuşacak olmasından gelir;
Sevdasının sırrı ise yalnızca Allah'tan...
İnsan ancak Allah için severse çok sevebilir...
Ve sevda, Allah için olunca değer kazanır dünyada...
Nakış nakış işlenir kalbe, sevdaya dair ne varsa...

Ve gün gelir kavuşmak ile sınanır yürekler...
Bu sefer 'Şükrü' ile denenir...
Kavuşmak öyle basit bir eylem değildir...
Çünkü ne kadar şükredese insan o kadar çok kavuşacaktır sevdiğine...
Sabır ile işlenen sevda şükür ile süslenir böylece....

Elbette her sefanın bir cefası da olacaktır...
Yürekler bu seferde cefa ile sınanır...
Sabır ve şükür ile ısıtılan yürekler 'Hamd' ile dövülür...
Yürek ne kadar hamd ederse o kadar keskin olur sevda..
Böylesine keskin olan sevdaya hiç zeval gelir mi dünyada...

Zehra Çavdaroğlu

Soba

En güzel çaylar,
Bir sobanın üstünde demlendi,
En güzel kestaneler,
Şobanın ateşinde kavruldu,
İnsan en güzel ,
Bir sobanın yanında pişti belki de, ağır ağır...

En güzel kokular,
Bir sobanın üzerine koyulan portakal kabuklarından geldi.
En güzel eğlence,
Sobanın üzerine kolonya döküp ateşin harlanmasını
Ve kolonya damlalarının hareketini izlemektir.
En güzel hikayeleri bir soba anlattı bize;
İnsan susup sadece şobadan gelen sesi dinlediğinde,
Kendini dinlemeyi öğrendi...

Yağmurdan ıslanan bedenler bir sobanın başında kurutuldu.
Yürekler bir sobanın başında ısındı...
Ve henüz hiç kimse bir soba kadar ısıtamadı yüreğimizi!

Zehra Çavdaroğlu

Suskunluğum

Suskunluğum benim,
En çok anlatmak istediklerim,
O suskunlukta gizlediklerim...
Hani şair de diyor ya;
Susarak anlattım bütun gizliyi, diye...

Ben susarak anlattığımda;
Siz kelimelerimi mi dinlediniz?
Duymadınız mı sessiz çığlıklarımı?
Duymadınız mı haykırışlarımı?
Hıçkırıklarımı duymadınız mı?

Sahi sessizliğimi dinlemediniz mi?

Zehra Çavdaroğlu

Sükût-u Hâl

Çayımızı muhabbetle demledik.
Kelâmı kalbimize,
Kalemi de kelâma yol eyledik...

Sahifemizi sevdamıza dost eyledik.
Sevdamız konuştu,
Biz sükût-u hâl eyledik...

Zehra Çavdaroğlu

Tanımadan

Bazı şeyleri tanımadan da sevebilir insan...

Mesela bir çayı;
İçmeden de sevebilirsin...
O demlendikçe, kalbin de demlenir,
Rengiyle başlar içini ısıtmaya,
Üzerindeki buharıyla eşlik eder nefesine,
Farkında değilsindir ama hemdem oluveririsin bir bardak çayla...

Sonra...
Mesela bir defteri;
Görür görmez kalbinden deftere bir yol çiziliverir...
Daha yazmadan kalbinin mürekkebi akmıştır sayfalarına.
Dert ortağın olur senin...
Paylaştıkça paylaşasın, yazdıkça yazasın gelir...

Mesela bir kalemi;
Önce rengiyle mest eder seni.
İşte bu, dersin.
Kalbimin telini titreteceğim,
Defterimi harf harf işleyeceğim kalem, işte bu...

Sonra bir kitabı mesela;
Daha okumadan sevmeye başlayabilirsin;
Kapağının sıcaklığı, renklerinin ahengiyle,
Sanki yıllar öncesinden tanışmış;
Ancak bu sebepler dünyasında yolları ayrı düşmüş
Ve yine aynı sebepler dünyasında karşılaşan iki dost gibi...
Evet bu kitabı okumalıyım, dersin.
Kendinden bir şeyler bulacaksınız o sayfalarda
Bilmezsin ama çoktan hissetmeye başlamışsındır.
Kalbinin sesini dinler ve hislerinin peşinden gidersin...

Ve bir insanı;
Görmeden, tanımadan da sevebilirsin.
Okuduklarıyla, yazdıklarıyla seversin.
Yüreğini yüreğine yakın hissedersin...
Hatta yıllarca tanısan ancak bu kadar sevebilirsin belki de...
Hem tanışıklık dediğimiz nedir ki?
Etten kemikten bedenlerin birbirini tanıması mı?
Aslolan, suretten önce yüreklerin tanışmasıdır...
Öyledir bazı tanışıklıklar çok eskilere dayanır...

Zehra Çavdaroğlu

Veda Zamanı

Bana, ne için sevmem gerektiğini öğreten
Ve ne için sevildiğimi hissettiren
Sesimdeki o heyecanlı tınının sebebi,
Kalbimin serseri çocuğu,
Sana veda ediyorum...

Bana, hayal kurmayı sevdiren
Ve kurduğu hayallerde yaşayacağımı hissettiren,
Çarpıntılarımın en anlamlı sebebi,
Kalbimin serseri çocuğu,
Sana veda ediyorum...

Beni bir çok olmazın olabileceğine inandıran,
İmkansız diye bir şeyin olmadığını öğreten
İnancımı perçinleyen en sadık yanım,
Kalbimin serseri çocuğu,
Sana veda ediyorum...

Mana aleminde ruhumu büyüten,
Çocuksu yanımla çocuk olmayı bilen,
Bazen kazanmanın kaybetmekten geçtiğini öğreten
Ve kaybetmeyi dahi sevdiren yanım,
Kalbimin serseri çocuğu,
Sana veda ediyorum...

Kalbimin serseri çocuğu,
Sevdirdiğin, hissettirdiğin, öğrettiğin, inandırdığın
Ve hayatıma kattığın bir çok şey için
Sana teşekkür ediyorum...

Artık veda zamanı...

Kalbimin serseri çocuğu,
Kendine iyi davran olur mu?

Allah'a emanet ol,
Sağlıcakla kal,
Gül'e Gül'e...

Zehra Çavdaroğlu

Ya Şehr-i Ramazan

Gidiyor, Gönlümün Efendisi...
Gidiyor, Gönlümün Sultanı...
Gidiyor, Gönlümün Huzuru...
Gidiyor...

Bir taraftan uğurlarken Ramazanı,
Diğer taraftan karşıyoruz Bayramı...
Ayrılıklar...
Kavuşmalar...
Hepsi bu gecede...
Bu gecede, sevinç ve hüzün saklı...

Ya Şehr-i Ramazan,
Gelişine layığıyla hazırlanamadık,
Seni iyi karşılayamadık;
Oysa Sen heyben dolu gelmiştin
Bizse dünyaya çok daldık,
Seni iyi ağırlayamadık...
Şen yine de Sultanlığını gösterdin,
Ömrümüze nice hayırlar ekledin...
Şimdi Seninle son gecemiz...
Élvada Sultanım...

Bir taraftan buruk olsada içimiz
Bayram sevincini taşıyor yüreklerimiz...
Bir taraftan kaybediyoruz
Ama diğer taraftan Bayram'a erişiyoruz...
Ve böylece hiç bir kaybedişin son olmadığını öğretiyor Rabbimiz...
Öğreten Rabb'e şükürler olsun...

Şükürler olsun;
Bizi bu Ramazan'a kavuşturana,
Ramazan sevincini yaşatıp
Bayram mutluluğuna ulaştırana...

Hamd Allah'a
Salat ve selam Resulü'ne olsun...

Zehra Çavdaroğlu

Yağmur

Yağmur serpeiyor pencerelere...
Sokaklar yağmur kokuyor bugün.

Anlaşılan;
Kavuşmak isteyenler var uzakta olanlara,
Yağmur olup, gönül toprağına düşmek isteyenler,
O toprakta, sevda çiçeklerini yeşertmek isteyenler...

Gökyüzü bugün,
Bir gönle düşmek isteyenlerin...
Bu yağmur,
Onların bugün...

Bu koku?
Yüreklerden geliyor olmalı...
Yağmur,
Düşeceği gönlü bulmuş olmalı...

Zehra Çavdaroğlu

Yaşıyorum Sessiz Sessiz

Ne geçmiş bırakıyor peşimi
Ne de ben unutabiliyorum...
Ne adım atacağım yer belli
Ne de sağlam basabiliyorum...

Ne yaşadığımı hissediyorum
Ne de ölüyüm diyebiliyorum...
Bilmediğim bir güne uyuyor,
Bilmediğim bir güne uyanıyorum...

Ne yalnızım diyebiliyorum
Ne de çoğul olduğumu hissedebiliyorum...
Ne özlemimi söyleyebiliyorum
Ne de özlendiğimi hissediyorum...

Ne geleceğim belli
Ne de geçmişim tertemiz...
İşte böylesine bir hayatı,
Yaşıyorum sessiz sessiz...

Zehra Çavdaroğlu

Yeni

Artık bir şeyler bitsin
Ve biz
Yeni bir yola revan olalım...
Yeni bir güne,
Yeni düşüncelerle,
Yeni fikirlerle,
Yeni hayâllerle,
Bambaşka bir mevsime
Gözlerimizi açalım...

Artık bir şeyler bitsin
Ve biz
Dünya derdinden bir nebze uzaklaşalım...
Önce
Kocaman bir "Ohh"
Sonra
Yürekten gelen bir "Af" çekelim...

Bir şeyler bitsin
Ve artık
Bazı şeyleri yaşamamanın zamanı gelsin...
Önce
Yüreklere hissedelim
Sonra yürekten yaşamayı öğrenelim...

Artık bazı şeyler bitsin
Ve biz
Yeni şeylere başlayalım...

Zehra Çavdaroğlu

Yoruldum

Yaşıyorum dünyada şuan,
Ve yaşanmış bir sürü an...
Sesleniyorum yaşantılar içindeki yalnızlıktan;
Ben kendimle yaşamaktan yoruldum...

Bir çok dert yaşanmış ve yaşanacak;
Dirensen ruhum yorulacak,
Bıraksam ezildikçe canım yanacak...
Ben tek başıma göğüslenmekten yoruldum...

Acı çektiğim zamanlar,
Güleceğim beni mutlu sanacaklar,
Anlamadılar ve de anlamayacaklar...
Ben anlaşılmamaktan yoruldum...

Güya kalabalık etrafım
Ama yok ne tutunacak bir dalım
Ne de sığınacak bir limanım...
Ben kalabalık içindeki yalnızlıktan yoruldum...

Yoruldum, kendimi anlatmaktan,
Konuşunca anlayacaklarını sanmalrından,
Beni kelimelere sığdırmalarından....
Ben suskunluğumun anlaşılmayışından yoruldum...

"BEN"deki iki harfin değişmeyişinden
Çoğullaştırmayan "İZ"lerden yoruldum...
Aslında ben bu "BENLİKTEN",
"BİZ" olamayan "BEN"lerden yoruldum...

Zehra Çavdaroğlu

Yüreginde Taşıyabildiği

Fazla şeye sahip olmaya gerek yok!
Bir yüreği olsun insanın,
Hissedebildiği...
Bir kalem bir de kağıdı olsun,
Yazabildiği yahut çizebildiği;
Ama bir şekilde anlatabildiği...

Mesela kelimeleri olsun,
İfade edebildiği....
Noktası olsun,
Tamamlayabildiği cümleleri...
Sabrı olsun,
Dayanabildiği...

Göz yaşı olsun,
Akıtabildiği...
Bakışları olsun,
Çok şeyi anlatabildiği...
Suskunluğu olsun,
Gecelerini süsleyebildiği...

Sevgisi olsun,
Yüreginde taşıyabildiği...
Bir çiçek bir çikolatası olsun,
Bir de edebi...
Elinde bir tuzlu kahvesi olsun,
Ömürlük hatır için içebildiği...

Zehra Çavdaroğlu